

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Άρθρο 23(3)(β)(i) του Ν. 33/64 - Μεταβατικές Διατάξεις)

(Έφεση Κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 120/18)

27 Μαΐου, 2024

[ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΣΑΝΤΗΣ, ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ/ΣΤΕΣ]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Έφεσείουσα,

υ.

ΠΕΤΡΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ,

Έφεσίβλητου.

Δ. Εργατούδη (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για Γενικό
Εισαγγελέα, για την Έφεσείουσα.

Ν. Κλεάνθους (κα), για Χρίστο Μ. Τριανταφυλλίδη, για τον Έφεσίβλητο.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ.: Η ομόφωνη απόφαση του
Δικαστηρίου θα δοθεί από την **Καλλιγέρου, Δ.**

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ.: Με την παρούσα έφεση προσβάλλεται η ορθότητα της απόφασης του πρωτόδικου δικαστηρίου, με την οποία ακύρωσε την προσβαλλόμενη διοικητική πράξη και/ή απόφαση των εφεσειόντων, ημερομηνίας 27/3/2014, με την οποία αναγνωρίστηκαν μόνο τα 2/5 των περιόδων απασχόλησης του εφεσίβλητου στις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κατά τις περιόδους 1/9/2000 – 1/9/2013, ως προϋπηρεσίας.

Ο εφεσίβλητος προσκόμισε στο Γραφείο της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας στις 28/8/2013 και 9/9/2013 βεβαιώσεις, αιτούμενος την αναγνώριση της απασχόλησής του στις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κατά τις περιόδους μεταξύ 1/9/2000 – 1/9/2013, ως προϋπηρεσίας.

Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας στις 14/11/2013, λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις της αρμόδιας αρχής και αφού εξέτασε τις βεβαιώσεις που προσκόμισε ο εφεσίβλητος με βάση τους

περί Εκπαιδευτικών Λειτουργών (Καθορισμός Αναγνωρισμένης Υπηρεσίας για Σκοπούς Διορισμού, Προαγωγής και Προσαυξήσεων) Κανονισμούς του 1997 έως 2010, αποφάσισε να αναγνωρίσει αρχικά το 1/5 των πιο πάνω περιόδων απασχόλησής του, ως προϋπηρεσία, ενημερώνοντας με επιστολή της τον εφεσίβλητο στις 2/12/2013 και στη συνέχεια αφού εξέτασε συμπληρωματικές βεβαιώσεις που ο εφεσίβλητος προσκόμισε, τα 2/5 των πιο πάνω περιόδων απασχόλησής του, ως προϋπηρεσία, ενημερώνοντας εκ νέου σχετικά τον εφεσίβλητο στις 27/3/2014.

Ακολούθησε η καταχώριση από τον εφεσίβλητο προσφυγής στο Διοικητικό Δικαστήριο, με την οποία προσέβαλε την νομιμότητα της τελευταίας αυτής απόφασης των εφεσειόντων, με την οποία αναγνωρίστηκαν μόνο τα 2/5 των περιόδων απασχόλησης του στις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κατά τις περιόδους 1/9/2000 – 1/9/2013, ως προϋπηρεσίας, κατά παράβαση των σχετικών Κανονισμών.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο εκδίκασε την προσφυγή και εξέδωσε ακυρωτική απόφαση, θεωρώντας ότι η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας τελούσε σε ουσιώδη πλάνη σε σχέση με την ερμηνεία του

σχετικού Κανονισμού, ο οποίος επιτάσσει όπως το στοιχείο της καθοδήγησης και της εποπτείας «*ενυπάρχει*» στην απασχόληση και υπηρεσία του εφεσίβλητου και όχι σε κάθε ένα ξεχωριστό καθήκον που αυτός εκτελούσε, ότι οι εφεσεϊόντες δεν προέβησαν σε δέουσα έρευνα σε σχέση με τη φύση της απασχόλησης του εφεσίβλητου καθώς επίσης και ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ήταν πάσχουσα και πεπλανημένη.

Ακολούθησε η καταχώριση εκ μέρους των εφεσεϊόντων της παρούσας έφεσης, στην οποία προβλήθηκε και αναπτύχθηκε μόνο ένας λόγος έφεσης, ήτοι ότι το πρωτόδικο δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε στις σελίδες 8 και 9 της απόφασής του, ότι η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ερμήνευσε τον Κανονισμό 3(1)(ζ) των ***περί Εκπαιδευτικών Λειτουργών (Καθορισμός Αναγνωρισμένης Υπηρεσίας για Σκοπούς Διορισμού Προαγωγής και Προσαυξήσεων) Κανονισμών του 1997, (Κ.Δ.Π.382/97)***, υπό καθεστώς πλάνης περί τα πράγματα και το νόμο με αναφορά σε εξωγενή στοιχεία.

Έχουμε μελετήσει τον Κανονισμό σε συνάρτηση με τα πραγματικά γεγονότα της υπόθεσης.

Ο Κανονισμός 3(1)(ζ) των **περί Εκπαιδευτικών Λειτουργών (Καθορισμός Αναγνωρισμένης Υπηρεσίας για Σκοπούς Διορισμού, Προαγωγής και Προσαυξήσεων) Κανονισμών του 1997, Κ.Δ.Π. 382/97**, προνοεί τα ακόλουθα:

«3(1) Εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες προβλέπεται διαφορετικά στο Νόμο και τηρουμένων των υπόλοιπων διατάξεων των Κανονισμών αυτών, αναγνωρισμένη υπηρεσία ή προϋπηρεσία για σκοπούς διορισμού, προαγωγής και προσαυξήσεων λογίζεται ότι περιλαμβάνει επίσης την εκπαιδευτική υπηρεσία, εφόσον είναι υπηρεσία ή προϋπηρεσία-

(α)

(ζ)(i) Στο Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας που, σύμφωνα με σχετική βεβαίωση του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, **εμπεριέχει** το στοιχείο της καθοδήγησης και της εποπτείας.

(ii) Η εν λόγω υπηρεσία υπολογίζεται κατά το ήμισυ της πραγματικής υπηρεσίας για σκοπούς προαγωγής και στο ακέραιο για σκοπούς εφαρμογής συμφωνίας μείωσης των ωρών διδασκαλίας, αν υπάρχει.»

Η Δημοκρατία επικαλέστηκε την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **1131/2002, ημερομηνίας 12/5/2004, Αρχιμανδρίτης Ιωάννης Ιωάννου v. Δημοκρατίας**, υποστηρίζοντας ότι εκεί κρίθηκε πως ορθά λήφθηκε υπόψη μόνο μέρος της πείρας που αφορούσε σε υπηρεσία που αναγνωριζόταν ως εκπαιδευτική υπηρεσία και δεν αφορούσε διοικητικά καθήκοντα.

Κρίνουμε, έχοντας μελετήσει με προσοχή την δικαστική απόφαση (ανωτέρω) ότι οι εφεσείοντες πλανώνται ως προς το περιεχόμενο της απόφασης **Αρχιμανδρίτης Ιωάννης Ιωάννου** (ανωτέρω). Στην αναφερθείσα υπόθεση τα καθήκοντα της 5^{ης} παραγράφου της βεβαίωσης, κρίθηκαν ως διοικητικά και δεν αναγνωρίστηκαν. Το δικαστήριο έκρινε πως ακόμα κι αν εν μέρει ήταν διοικητικά τα καθήκοντα που ασκούσαν, σε αυτά *περιλαμβάνονται* και καθήκοντα που προέβλεπε ο Κανονισμός στην παράγραφο 5 της εκεί προσκομισθείσας βεβαίωσης, καταλήγοντας ότι η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας έδωσε εσφαλμένη ερμηνεία στον Κανονισμό αυτό.

Συμφωνούμε απόλυτα με την απόφαση του πρωτόδικου δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία το ζητούμενο σύμφωνα με τις πρόνοιες του Κανονισμού 3(1)(ζ)(i) της Κ.Δ.Π. 382/97 (ανωτέρω σελ. 6) ήταν όπως η υπηρεσία ή προϋπηρεσία *εμπεριείχε* το στοιχείο της καθοδήγησης και της εποπτείας και ότι η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας τελούσε σε ουσιώδη πλάνη σε σχέση με την ερμηνεία του σχετικού Κανονισμού 3(1)(ζ)(i) της Κ.Δ.Π. 382/97.

Πράγματι εάν στη διάρκεια απόκτησης μιας υπηρεσίας κατά την

ενάσκηση πραγματικών καθηκόντων συγκεκριμένης διάρκειας, ασκήθηκαν καθήκοντα (ανάμεσα σε άλλα) και αυτών που αναγνωρίζονται δυνάμει του Κανονισμού ως σχετικά, δεν προβλέπεται να γίνεται διάκριση και κατακερματισμός του εύρους της προϋπηρεσίας που δύναται να αναγνωρισθεί, νοουμένου ότι το ρήμα «εμπεριέχει» χωρίς οποιαδήποτε άλλη αναφορά στο γράμμα του Κανονισμού ως προς το μέρος στο οποίο η υπηρεσία πρέπει να εμπεριέχει τα συγκεκριμένα καθήκοντα (λ.χ. «κυρίως εμπεριέχει» ή «κατά το πλείστο εμπεριέχει» ή «κατά το μέρος εκείνο που εμπεριέχει»), δεν δικαιολογούσε την επίδικη ερμηνεία από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας.

Για τους πιο πάνω λόγους, η έφεση απορρίπτεται με €3.000 έξοδα πλέον Φ.Π.Α., αν υπάρχει, υπέρ του εφεσίβλητου και εναντίον των εφεσειόντων.

Τ. Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ.

Ν. ΣΑΝΤΗΣ, Δ.

Μ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ.